

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Om Rosenkilde, Mynster, Goldschmidt m.m.

Citation: Kierkegaard, Søren: "Om Rosenkilde, Mynster, Goldschmidt m.m.", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2010 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-p372-txt-shoot-id4440900d-c701-4809-914e-5667694e5bfc.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden. [Læs CC0-erklæringen](#)

Subscriptions-Forholdet har, efter hvad jeg har forvissat mig om, følgen[de] gode Egenskaber. 1) bidrager det ikke ubetydeligt til at Bøgerne læses. Synet af en Bog isærdeleshed en stor Bog virker paa mange Mennesker høist besynderligt om en[d] ganske mskligt. Man har kjøbt og betalt den store Bog, og mener allerede dermed at have bragt et patriotisk Offer. Men idet man saa seer Bogen an, gyser man tilbage for dette vidtløftige Arbeide og det falder En end ikke ind at begynde paa at læse den, den bliver hensat i Reolen. Paa Andre virker det anderledes. Synet af den store Bog fremkalder en vis phantastisk-høitidelig Stemning, »jeg skal dog« siger man til sig selv »jeg skal dog virkelig en gang gjøre Alvor af ret tilgavn at læse den Bog igjennem – og derpaa bliver Bogen henlagt. Imidlertid udkommer der en lille Bog, og nok en lille Bog, som naturligiis ikke gjøre Indtrykket af det Høitidelige, de blive læste – og den store Bog bliver høitideligt liggende ulæst. Der er som bekendt intet Farligere end at komme i Berøring med det Høitidelige, og intet maaskee Utaknemligere end at være anseet for noget Overordl. En Mand, der længere har levet i Udlandet og erhvervet et berømt Navn, vender hjem til sit Fødeland, og søger Ansættelse. Han henvender sig til Regjeringen; der svares »ih naturligiis, ham maa der gøres noget Overordentligt for« – og ved Aarets og ved næste Aars Udgang er der ganske rigtigt gjort Adskilligt for en heel Deel mindre Betydelige – men for ham, ja for ham, er der gjort det Overordl., at der slet Intet er gjort. Det Overordentlige maa endnu bestandigt prise sig lykkeligt, om det ikke gaaer det værre end efter Henriks Forklaring hos Holberg Rangspersonerne: de blive sat øverst til Bords men de faae det daarligste Stykke af Stegen. Og den store Bog bliver indbunden og sat i Reolen – men den bliver ikke læst.

Ved Hjælp af Subscription faaer derimod Læseren den store Bog i mindre Dele – og den store Bog bliver læst.

2) bidrager det til at bringe en vis Ro i Forholdet mell. Læser og Forfatter.

En Forfatter overtager Forpligtelser til Læserne, men paa den anden Side er saa dog ogsaa Subscriberne igjen som havde de Forpligtelser mod dem selv i Forhold til denne Forfatter, paa hvis Skrifter de nu engang have subscriberet. Forholdet er vel ikke som mell. en Menighed og dens beskikkede Lærer, men som mell. en Menighed og den af den selv valgte Lærer. I ethvert Tilfælde ordner Forholdet sig naturligt og let, og der undgaaes mange af de Forstyrrelser, der ellers urolige Forholdet mell. Læser og Forfatter. Subscriberen er fritagen for selv at passe paa, om der er kommet noget Nyt af den Forfatter, Subscr. foranlediges ikke til først nysgjerrigt at ville vente og høre hvad Andre sige, Forfatteren begynder ikke som ell. med hver ny Skrift forfra. Nei Subscriberen modtager sit Exemplar, finder det i sin Orden, at han læser, føler ingen Anledning til at spørge Andre om han skulde kjøbe og læse den Bog, har maaskee som oftest læst det Udkomne førend den fordævelige Tid

begynder, da Snakken om den er kommen i Gang. O, og selv om der stundom i denne Snakken kan være indeholdt een og anden sand Bemærkning, Det hvad man velmeent maa ønske enhver Læser, og hvad Forfatt. maa ønske sig, er at den enkelte Læser saa vidt mulig upaavirket af Andre gaaer til Læsning, er sig selv idet han begynder at læse. Det er uundgaaeligt at der i Forhold til en ny Bog altid er nogen Nysgjerrighed, og lidt Sensation som kun er Forfatteren til Byrde (dog dette er jo her det Ligegyldige) men som Læseren ingenlunde har godt af, den troer jeg undgaaes for en Deel ved at have Subscribenter.

Derfor har jeg besluttet fra 1ste Juli n: A: at udgive et Tidsskrift